



Az ókoriak a költői tehetség és az ihlet jelképének tartották Pegazust, a szárnyas lovat. ? repítette az alkotókat a dicsőség ormára, vagyis a Parnasszusra. Igaz, hogy Tiana Radčević nem lóháton érkezett az interjúra, és nem is a Parnasszus lábánál beszélgettünk – de egész idő alatt, valami költői áhitat lebegett körülöttünk. Az első kötetes szerzőt?l először azt kértem, hogy pár szóban mutakozzon be.

- Édesapám révén félig montenegrói, édesanyám révén félig magyar vagyok. Itt jártam iskolába, s mivel nem végeztem el a középiskolát, kissé félek, hogy elég nívósak-e az írásaim. Jelenleg háztartásbeli vagyok, három szép kisgyermek büszke és egyedülálló anyukája.

- **Hogyan lesz egy három gyermekes anyukából költő?**

- Már iskolás korom óta írogatok. Verseket, rövidebb novellákat. Mindig is érdekelt a költészet, valahogy ez belülről fakadó késztetés. Édesapám is biztatott és biztat a mai napig, hogy írjak, írjam ki magamból az érzéseimet. Könnyű ezt mondani, de nem olyan könnyű megtenni! Jól megtenni meg egyenesen kihívás. Egyébként ? is írogat már kisgyermekkor óta.

- **Az Ön számára mit jelent a vers, a versírás?**

- Ez egy kifejezésforma, a világszemléletem megnyilvánulása, manifesztációja. A vers, szerintem, egy érzés elindítója: úgy a költőben, mint az olvasóban. S egyáltalán nem biztos, hogy ugyanazt az érzést kelti két emberben. Sőt, nem is kell, hogy ugyanazt az érzést keltse. Mindig utáltam azt a kérdést, hogy “a költő, itt vajon mit szeretett volna elmondani”? Hát honnan tudjam én, hogy a költő itt mit akart kifejezni?! Azt tudom elmondani, hogy bennem milyen érzéseket, gondolatokat kelt az elolvasott vers.

- **És mi a helyzet az ihlettel? Mi inspirálja Önt?**

- Nincs konkrét dolog, hogy ez vagy az hozza az ihletet. Sokszor csak egy szín vagy illat elég ahhoz, hogy az érzések eltorjjenek s papírra kerüljenek. Az érzések, különösen a harag és szomorúság tud igazán megihletni. Próbáltam vidám dolgokról is írni – s be kellett látnom, hogy nem igazán sikerült. Az írás egy intim dolog, szerintem s nem lehet “parancsra” írni. Az írást egy egyfajta tükörnek élem meg, melyet az olvasó elé állítok és ? azt lát benne, amit érez, amit gondol. Szerintem egy költőnek ez a feladata.

- **Ön hogy tapasztalja, manapság mennyire érdekli az embereket a vers?**

- Én úgy látom csak egy szék kört érdekel a költészet. De amíg egy ember is van, aki olvas verseket, addig érdemes írni.

- **A barátok/ismerősök hogy fogadták a kötetet?**

- A kötetet még sehogy! Ugyanis a kötet alig két hete jelent meg nyomtatásban Magyarországon s jelenleg nálunk még nem kapható. Egyébként az ismer?seim olvassák írásaimat és nagyon sok pozitív visszajelzést kapok, kaptam t?lük. Ez er?t is ad a további munkához, de egyben néha kissé el is bizonytalanít, hogy vajon jól írok-e, elfogadhatóan írok-e – mivel “szakember” még nem véleményezte a verseimet!

- **És Ön szerint ennyire fontos lenne egy “szakember” véleménye? Hát hol marad a költ?i szabadság?**

- Igen, ebben Önnek igaza van. Ezért is fogalmaztam úgy, hogy néha elbizonytalanodom. De túl lépek rajta és írok tovább.

- **A kötet címe: K?sziklák. Ezzel mondani akart valami?**

- Valójában csak tisztelni akartam édesapám szül?földje el?tt aki mindig is biztatott és er?t adott az íráshoz.

- **További tervek?**

- Konkrét, határozott terveim nincsenek. Írok tovább, örülök ha elolvassák minél többen és ha összejönnek a körülmények, lehet hogy lesznek további kötetek is. De ez a jöv? titka, nem erre “hajtok”, ha fogalmazhatok így. Több internetes portálon jelentek már meg az írásaim, s?t antológiákban a verseim. A közeljöv?ben is fog majd.

- **Hol vásárolható meg a kötet, hol lehet Önnel találkozni?**

- Ahogy említettem, egyenl?re Magyarországon kapható a kötet nyomtatott formában, de megvásárolható ebook-ként is a Publio kiadónál. Ha valakit érdekelne, vagy egyéb munkáimra kíváncsi, akkor keresse fel a blogomat (tiasroom.wordpress.com) vagyí írjon emailt (tiasletters@gmail.com), és szívesen válaszolok minden levélre.

- **Köszönöm a beszélgetést és további sok sikert kívánok!**

- Köszönöm szépen és üdvözlöm a DélHír portal olvasóit!

GyE

{module [160]}